

182**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 15 czerwca 1972 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie budynków.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6, z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się taryfę składek za obowiązkowe ubezpie-

czenie budynków, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 sierpnia 1966 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie budynków (Monitor Polski Nr 47, poz. 233).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 15 czerwca 1972 r.
(poz. 182).

TARYFA SKŁADEK ZA OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE BUDYNKÓW.

1. W zależności od rodzaju budynku i położenia roczna składka za obowiązkowe ubezpieczenie budynków od tysiąca złotych sumy ubezpieczenia wynosi:

Rodzaj budynków:		Składki za ubezpieczenie budynków	
Budynki	pokryte	miejskich zł	wiejskich zł
murowane	twardo	0,10	0,80
	miętko	0,50	1,60
	słomą	2,50	2,50
drewniane	twardo	0,20	1,60
	miętko	1,00	2,40
	słomą	3,20	3,20

2. Minimalna składka za ubezpieczenie wszystkich budynków jednej nieruchomości wynosi dziesięć złotych.

3. Rodzaj budynków określa się w zależności od konstrukcji ich ścian zewnętrznych oraz pokrycia dachu:

1) za budynki murowane uważa się budynki, których ściany zewnętrzne zbudowane są z materiałów niepalnych, jak cegła, kamień, pustaki itp., oraz z muru pruskiego, przy czym nie uwzględnia się sposobu wypełniania ścian szczytowych, poddasza, trempla, konstrukcji ścian dachowych i konstrukcji balkonów oraz konstrukcji i pokrycia budynku przylegającego; nie bierze się pod uwagę werand, sieni itp., jeżeli wartość poszczególnych przybudówek nie przekracza 5% sumy ubezpieczenia właściwego budynku; do budynków murowanych zalicza się również stodoły, które posiadają murowane szczytowe ściany i szczyty oraz słupy pionowe zrębu;

2) za budynki drewniane uważa się budynki nie wymienione w pkt 1;

3) za pokryte twardo uważa się takie budynki, których pokrycie wykonane jest z materiału ogniodpornego, jak dachówka, eternit, łupek, papa smołowa, płyty pilśniowe itp.;

4) za pokryte miętko uważa się pozostałe budynki, z wyjątkiem pokrytych słomą, a więc pokryte gontem, deskami itp.;

5) za pokryte słomą uważa się budynki pokryte słomą zbóż, trzcina, trawą itp.;

6) jeżeli pokrycie składa się z kilku materiałów, przy stosowaniu taryfy bierze się pod uwagę materiał najbardziej łatwo palny.

4. Za budynki miejskie uważa się budynki nie związane z gospodarstwem rolnym, położone na obszarze miast oraz osiedli, a za budynki wiejskie — budynki położone na obszarze gromad oraz budynki związane z gospodarstwem rolnym, położone na obszarze miast i osiedli.